

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/256/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7818202789
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Maximová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7818202789.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Maximovej a sudcov JUDr. Jarmily Čabaiovej a JUDr. Martina Kolesára v spore žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35831154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej K., o zaplatenie 5.390,95 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava z 27. marca 2019, sp. zn. 10Csp/50/2018-99

rozhodol:

Späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie 574,52 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 574,52 Eur od 5.12.2015 do zaplatenia n e p r i p ú š ť a.

Z r u š u j e rozsudok a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom žalobu zamietol (I) a stranám sporu nepriznal náhradu trov konania (II).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa právny predchodca žalobcu (spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., ďalej len „VÚB, a.s.“) domáhala, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 5.390,95 Eur spolu s 5,05 % úrokmi z omeškania ročne od 5.12.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania, odôvodnenej na tom skutkovom základe, že na základe zmluvy o pôžičke č. 7148735 z 27. februára 2015 poskytla spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Kežmarok žalovanej sumu 5.000,- Eur pri ročnej úrokovej sadzbe 25%, RPMN 25 % a priemernej RPMN 18,34 %, ktorú sa žalovaná zaviazala vrátiť v pravidelných 60 mesačných splátkach vo výške 143,63 Eur (splátka úveru 139,58 Eur + mesačná výška poistenia 4,05 Eur) do februára 2020 v celkovej výške 8.617,80 Eur, táto však svoje zmluvné povinnosti porušila a do podania žaloby uhradila z vyššie uvedenej zmluvy len sumu 430,89 Eur, preto ju veriteľ listom zo dňa 28.9.2015 vyzval k úhrade dlžných splátok, pričom ju upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca listom zo dňa 29.11.2015 úver zosplatnil a vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej čiastky vo výške 5.452,14 Eur po doručení výpovede. Ku dňu podania žalobného návrhu mala žalovaná uhradiť sumu 5.821,84 Eur, pozostávajúcu zo súčtu predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu a sumy po zosplatnení. Zostatok pohľadávky evidovaný v prehľade splátok a úhrad zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 681,37 Eur, ktorú si žalobca v tomto konaní neuplatnil. Súd prvej inštancie vydal platobný rozkaz zo 6. novembra 2018, sp. zn. 10Csp/50/2018-44, proti ktorému podala žalovaná odpor, v ktorom nároky žalobcu neuznala a poukázala na to, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa zákona. č. 129/2010 Z. z. a vzniesla námietku premlčania. Súd prvej inštancie platobný rozkaz uznesením zo 17. decembra 2018, sp. zn. 10Csp/50/2018-56, zrušil.

3. Spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Kežmarok s účinnosťou k 1.1.2018 zanikla, a to jej rozdelením a následným zlúčením s nástupníckymi spoločnosťami, ktorými sú Všeobecná úverová banka, a.s. a VÚB Leasing, a.s.. Spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. prevzala všetky práva a

povinnosti zo zmluvy, z ktorej pohľadávka je predmetom konania. Zmluvou o postúpení pohľadávok z 30. novembra 2017 postúpila spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. svoju pohľadávku voči žalovanej na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtňa 48, Bratislava, IČO: 35831154 a navrhla, aby súd pripustil zmenu účastníkov na strane žalobcu. Uznesením z 22. januára 2019, sp. zn. 10Csp/50/2018-78 súd prvej inštancie navrhovanú zmenu na strane žalobcu pripustil. Postúpenie pohľadávky oznámil právny predchodca žalobcu žalovanej listom zo dňa 19.12.2018.

4. Súd prvej inštancie po vykonaní dokazovania na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia § 53 ods. 9, § 565, §100 ods. 1, § 101, § 103 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), prihladol na námietku premlčania vznesenú žalovanou poukazujúc na ust. § 103 druhá veta OZ a dospel k záveru o premlčaní uplatneného nároku. Vo svojej argumentácii uviedol, že toto ustanovenie neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ani na prípadný neskorší dátum uvedený veriteľom v listine, ktorou dlh predčasne zosplatnil, ale na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. V prípade spotrebiteľskej zmluvy veriteľ má povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatnenie ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, avšak aj v takomto prípade sa premlčacia doba začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky. Poukázal na tvrdenie žalobcu, v zmysle ktorého sa žalovaná mala dostať do omeškania so splátkou splatnou za mesiac 7/2015, ako je to uvedené v predžalobnej upomienke a k vyhláseniu okamžitej splatnosti žalobca pristúpil 19.11.2015 (pozn. odvolacieho súdu správne má byť dátum 29.11.2015). Vychádzal z prehľadu splátok a úhrad, podľa ktorých žalovaná zaplatila poslednú splátku 21.5.2015 a neuhradila splátku z 20.6.2015, ani z 20.7.2015, a ani ďalšie nasledujúce splátky. Z toho vyplýva, že do omeškania sa dostala už so splátkou za mesiac 6/2015. Keďže zo strany žalobcu došlo k uplatneniu práva na zosplatnenie celého dlhu v dňoch 19.11.2015 (pozn. odvolacieho súdu správne má byť dátum 29.11.2015) v súvislosti s nezaplatenými splátkami, premlčacia doba začala plynúť splatnosťou nesplnenej splátky od 21.6.2015, resp. najneskôr od 21.7.2015 (túto splátku žalobca uviedol v predžalobnej upomienke). Premlčacia doba tak najneskôr skončila 21.7.2018, pričom žalobca podal žalobu 28.9.2018, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie posúdil žalovanou uplatnenú námietku premlčania dlhu ako dôvodnú a žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP tak, že ich náhradu stranám sporu nepriznal, pretože žalobca v konaní nebol úspešný a žalovanej žiadne trovy v konaní nevznikli.

5. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie z odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci s návrhom, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že zaviazá žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 4.816,43 Eur, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 4.816,43 Eur od 5.12.2015 do dňa zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a prizná žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Zároveň navrhol, aby odvolací súd konanie v časti o zaplatenie 574,52 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy vo výške 574,52 Eur od 5.12.2015 do zaplatenia zastavil. V odvolaní žalobca vytkol súdu prvej inštancie, že nesprávne posúdil plynutie premlčacej doby, v dôsledku čoho je jeho rozhodnutie nesprávne. Súd prvej inštancie v zmysle ust. § 103 druhá veta OZ počiatok premlčacej doby aplikoval od splátky splatnej dňa 20.6.2015, t.j. prvej riadne a včas nezaplzenej splátky úveru. Uviedol, že ust. § 103 druhá veta odkazuje na ust. § 565 OZ, z ktorého vyplýva oprávnenie veriteľa žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nezaplatenie niektorej zo splátok dlžníkom riadne a včas, pričom toto právo môže veriteľ využiť len do splatnosti najbližšej splátky. Ak ho nevyužije, taká splátka sa premlčuje podľa jej pôvodnej splatnosti. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie by správne právne posúdil premlčanie pohľadávky, ak by použil ust. § 103 prvá veta OZ na posúdenie premlčania splátok splatných do zosplatnenia celého úveru, t.j. premlčaniu podľa tohto ustanovenia by vzhľadom na začatie sporu dňa 28.9.2018 mohli podliehať splátky splatné od 20.6.2015 do 20.9.2015. Premlčanie zosplatneného celého úveru (pozostávajúceho zo splátok splatných od 20.10.2015 a nasl.) by posúdil podľa ust. § 103 druhá veta OZ. Listom zo dňa 29.11.2015 bol zosplatnený celý úver ku dňu 19.11.2015, žaloba na súde podaná dňa 28.9.2018 a teda časť zosplatneného úveru pozostávajúceho zo splátok splatných od 20.10.2015 premlčaná nie je, keďže nárok bol na súde uplatnený v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby, ktorá v zmysle ust. § 103 druhá veta OZ začala plynúť od 21.10.2015. Konštatoval, že ust. § 53 ods. 9 OZ neupravuje počiatok plynutia premlčacej doby, ale vyplýva z neho len obmedzenie veriteľa na uplatnenie práva podľa ust. § 565 OZ žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre neplnenie splátok, až po uplynutí troch mesiacov s omeškaním zaplatenia splátky. Uvedené obmedzenie nemá žiaden vplyv na beh premlčacej doby. Ak by totiž mala začať plynúť premlčacia doba celého dlhu od splatnosti prvej omeškanej splátky,

ako ustálil súd prvej inštancie, došlo by v rozpore so zákonom k posunutiu začatia plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej z nich. Na podporu svojich tvrdení poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17Co/228/2016-74, uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 30. apríla 2018, č. k. 9Co/44/2018-110, rozhodnutie NS ČR sp. zn. 21Cdo 456/2006 a rozhodnutie NS ČR, sp. zn. 21Cdo/426/2005. Záverom skonštatoval, že námietka premlčania vznesená žalovanou je dôvodná čiastočne, a to čo do zaplatenia štyroch úverových splátok vo výške 143,63 Eur, t.j. spolu vo výške 574,52 Eur splatných od 20.6.2015 a 20.9.2015, a preto berie žalobu v tejto časti späť a navrhol, aby odvolací súd konanie v časti o zaplatenie 574,52 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy vo výške 574,52 Eur od 5.12.2015 do zaplatenia zastavil.

6. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu považovala rozhodnutie súdu prvej inštancie za správne a žiadala, aby ho odvolací súd v celom rozsahu potvrdil. Nesúhlasila s právnym posúdením premlčania žalobcu a uviedla, že podľa prehľadu splátok a úveru sa dostala do omeškania so splátkou splatnou v mesiaci 06/2015 a žalobca pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre nesplnenie splátky splatnej dňa 20.6.2015, preto s poukazom na § 103 druhá veta OZ lehota ohľadne celého dlhu začala plynúť odo dňa zročnosti prvej neuhradenej splátky, t.j. dňa 20.6.2015 a uplynula dňa 20.6.2018. Nárok žalobcu sa tak premlčal 20.6.2018, pričom žaloba bola podaná až dňa 28.9.2018. Vyslovila názor, že premlčanie celého dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 OZ veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva. V zmysle § 103 OZ tak plynie premlčacia doba celého dlhu nie od okamihu doručenia oznámenia alebo výzvy veriteľa na jeho splatenie, ale od zručnosti nesplnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie. Na podporu svojej argumentácie citovala z rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne z 18. januára 2018, č. k. 19Co/42/2017. Zároveň poukázala na rozhodovacia prax súdov. Na výzvu odvolacieho súdu sa žalovaná oznámila, že s čiastočným späťvzatím žaloby nesúhlasí z dôvodu, že sa plne stotožňuje s rozsudkom súdu prvej inštancie a zopakovala svoju argumentáciu z vyjadrenia k odvolaniu. Citovala z rozhodnutí Krajského súdu v Košiciach z 21. novembra 2019, sp. zn. 2Co/103/2019 a zo 6. júla 2017, sp. zn. 2Co/326/2016 a poukázala aj na rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 22. augusta 2019, č. k. 2Co/168/2019 a rozsudky Krajského súdu v Trenčíne z 18. januára 2018, č. k. 19Co/42/2017 a z 13. októbra 2016, č. k. 19Co/211/2016.

7. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP, z hľadiska v odvolaní uplatneného odvolacieho dôvodu [§ 365 ods. 1 písm. h) CSP] a s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a zistil, že nie sú splnené podmienky na potvrdenie rozsudku (§ 387 CSP), ani na jeho zmenu (§ 388 CSP), preto napadnutý rozsudok zrušil podľa ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

8. Po preskúmaní napadnutého rozsudku z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu a v rozsahu námietok žalobcu uvedených v odvolaní dospel odvolací súd k záveru, že rozsudok nie je zákonný a vecne správny, lebo súd prvej inštancie neposúdil správne otázku premlčania práva a nedostatočne skúmal včasnosť žalobcom uplatneného nároku, preskúmané rozhodnutie v tejto časti je založené na nesprávnych a neúplných skutkových zisteniach a pri čiastočne nesprávnej aplikácii na vec sa vzťahujúcich hmotnoprávných noriem, preto záver súdu o premlčaní uplatneného nároku v celom rozsahu, je zatiaľ predčasný, a tým aj nesprávny. Žalobcom uplatnený odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP vo vzťahu k posúdeniu otázky premlčania žalobou uplatneného nároku je opodstatnený a v danej veci preukázaný.

9. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní správne použil tiež ust. § 103 druhá veta OZ, avšak sčasti nesprávne toto ustanovenie vyložil a na prejednávanej vec aplikoval, pokiaľ začiatok plynutia premlčacej doby v prípade celého predčasne zosplatneného dlhu určil odo dňa zročnosti prvej nezaplatennej splátky, t.j. od 21.6.2015, a nie od výzvy žalobcu na zaplatenie celého dlhu uvedenej v oznámení o zosplatnení úveru, preto z dôvodu nesprávnej interpretácie právneho predpisu súd dospel k nesprávnemu záveru o tom, že žalobcom uplatnený nárok je premlčaný v celom rozsahu.

10. Žalobca správne namieta, pokiaľ ide o splátky splatné 20.6.2015 do 20.9.2015, ktorých splatnosť nastala do času predčasného zosplatnenia úveru listom právneho predchodcu žalobcu zo

dňa 29.11.2015 (č. I. 14 spisu), že tieto sa premlčali v samostatných lehotách, trojročná premlčacia doba jednotlivých splátok začala plynúť odo dňa ich zročnosti a je zrejmé, že vo vzťahu k týmto splátkam premlčacia lehota márne uplynula už pred podaním žaloby (28.9.2018). V tejto súvislosti treba uviesť, že predčasné zosplatenie úveru veriteľom, kedy veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej sumy úveru, nemá vplyv na plynutie premlčacej doby v prípade už splatných splátok pred predčasným zosplatením úveru (§ 103 prvá veta OZ). Preto pri splátkach splatných pred predčasným zosplatením úveru, nezačína plynúť nová premlčacia doba od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Inak povedané nemožno zosplatiť splátky, ktorých splatnosť už nastala; ak splatné splátky sú premlčané, zosplatenie splátok nemá na premlčané splátky a splátky, ktorých splatnosť nastala do zosplatenia úveru, a tým ani na určenie začiatku plynutia premlčacej doby vo vzťahu k týmto splátkam, nijaký vplyv.

11. V prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľom zákon ustanovuje osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplateného dlhu v ust. § 103 druhá veta OZ. Toto ustanovenie však treba interpretovať vo väzbe na právne dôsledky uvedené v ust. § 565 OZ, ktoré umožňuje veriteľovi v prípade omeškania dlžníka so zaplatením niektorej zo splátok, žiadať dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky naraz pri splnení zákonom stanovených predpokladov, ak to bolo medzi stranami dohodnuté (ako je to aj v posudzovanom prípade) alebo v rozhodnutí určené; toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 OZ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (§ 53 ods. 9 OZ). Splatnosť celej pohľadávky však nenastáva priamo zo zákona, ale až v dôsledku uplatnenia práva veriteľom podľa ust. § 565 OZ, teda záleží na veriteľovi, či toto právo uplatní, či vyzve dlžníka na zaplatenie celého zostatku úveru s prísl., prípadne podá žalobu na súde na plnenie, pričom splatnosť celej pohľadávky nemôže nastať skôr, kým veriteľ nepožiadá dlžníka o jej zaplatenie z dôvodu omeškania so zaplatením splátok (porov. rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 23. decembra 2005, sp. zn. 21Cdo 426/2005, tiež 33Odo 1697/2005).

12. Vychádzajúc z nesprávneho právneho názoru, že uplatnený nárok je v celom rozsahu premlčaný a už z tohto dôvodu žalobu je potrebné zamietnuť, súd prvej inštancie nevzal do úvahy (nezisťoval) rozhodujúce skutkové okolnosti, ktoré mali pre rozhodnutie a posúdenie dôvodnosti nároku (jeho základu i výšky) z hľadiska rozhodného hmotného práva, podstatný význam a neustálil správne skutkový základ potrebný pre záver o dôvodnosti nároku. Nakoľko uvedené pochybenia súdu prvej inštancie vzhľadom na povahu a rozsah ich procesných dôsledkov nemožno efektívne napraviť v odvolacom konaní, došlo tým k naplneniu dôvodu, pre ktorý odvolaciemu súdu z pohľadu ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP neostávala iná možnosť, ako rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude odstrániť nedostatky doterajšieho postupu a rozhodovania, zabezpečiť si dostatočný skutkový podklad pre správne posúdenie okamihu, kedy žalobca, resp. jeho právny predchodca mohol právo vykonať po prvý raz podaním žaloby na súde (tzv. actio nata, ktorá je spravidla spájaná so splatnosťou dlhu, t.j. dňom, kedy mal dlžník prvýkrát splniť dlh, resp. začať s jeho plnením) a opätovne posúdiť otázku premlčania nároku vo vzťahu k tej časti dlhu z poskytnutej pôžičky, ktorá sa stala splatnou v dôsledku uplatnenia práva veriteľom na predčasné splatenie pôžičky podľa ust. § 565 OZ, t.j. ku dňu 29.11.2015, pričom je potrebné zistiť, kedy žalovanej oznámenie o zosplatení úveru bolo doručené. V prípade, ak súd prvej inštancie dôjde k záveru o včasnom uplatnení nároku žalobcu a vznesenú námietku premlčania posúdi ako neúčinne uplatnenú, posúdi dôvodnosť základu nároku i jeho výšky v zrušenej časti podľa príslušných na vec sa vzťahujúcich hmotnoprávných predpisov, a to oboznámením listinných dôkazov predložených žalobcom, príp. po doplnení dokazovania na základe návrhov sporových strán alebo vykonaním dôkazov, ktoré sú pre rozhodnutie vo veci nevyhnutné a ich vykonanie je možné aj bez iniciatívy spotrebiteľa s použitím ust. § 295 CSP, vyhodnotí zmluvu o poskytnutí účelovej pôžičky uzavretú dňa 27.2.2015, ktorá je nespornou zmluvou spotrebiteľskou, aj z hľadiska jej obsahu, teda či má všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy a preskúma platnosť zmluvných dojednaní z hľadiska ich spotrebiteľskej prijateľnosti podľa právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie vezme do úvahy len tie skutočnosti, ktoré vyšli (vyjdú) v konaní najavo (čl. 11 ods. 4 CSP), vysporiada sa tiež s relevantnými námietkami a právnymi argumentmi strán, pri rešpektovaní

právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tomto uznesení (§ 391 ods. 2 CSP) a po vyhodnotení vykonaných dôkazov v zmysle ust. § 191 a nasl. CSP o žalobe opätovne rozhodne.

14. Podľa ust. § 370 ods. 1 až 3 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

15. Odvolací súd posúdil späťvzatie žaloby žalobcom, aj s prihliadnutím na nesúhlas žalovanej so späťvzatím žaloby, za účelové z dôvodu, že žalobca mal dosť času a priestoru na takýto úkon v prvoinštančnom konaní a dospel k záveru, že späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 574,52 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy vo výške 574,52 Eur od 5.12.2015 do zaplatenia nepripustí. O uplatnenom nároku žalobcu rozhodne prvoinštančný súd v konečnom rozhodnutí.

16. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne tiež o nároku strán na náhradu trov konania vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí z dôvodov uvedených v ust. § 420 a nasl. CSP. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch uvedených v § 429 ods. 2 CSP.